

Szerkesztési iroda:

Főter takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová e lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája (Főter 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdelmények), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 12 ft 40 kr	Egész évre . . . 15 ft 60 kr.
Fél évre . . . 6 „ 20 „	Fél évre . . . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőnél 3 ujkr számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri bejelentésnél kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Arad, július 16.

(K.) „Poroszország egyik legfőbb törekvése mostani háboruja által Ausztriát Németországból kiszorítani, s illetőleg öt Németországban minden befolyástól megfosztani,“ — így hangzik minden tudósítás, mely Poroszország kitűzött céljait taglalja. Több francia lap megjegyzi még, hogy Ausztriának Németországból való kizárása Francia-, Olasz-, és Poroszország közt elhatározott dolog, mit alig vonhatunk kétségbe, hisz a Napoleon által fölállított békeelőzményi feltételek is tartalmazzák ezen eszmét.

Nézeteink Ausztria hatalmi állását illetőleg eléggé ismeretesek. Többször állítottuk, hogy Ausztria hatalmi állásának megtartására igen fontos tényező a befolyás Németországban; sőt Magyarországnak is közvetlen előnyére van e befolyás, mert ennek kapcsában világos, senki által nem palástolható ellenmondást rejtett magában az ausztriai államférfiak által majd folytonosan szított centralizálási politika, s ennél fogva e politika ily viszonyok között végérvényre nem emelkedhetett.

Azonban e kétségbevonhatlanul hatalmas tényezője Ausztria hatalmi állásának most ingadozik, s nevetséges szolgálalkúek volnánk, ha azt állítanók, hogy az eddigi vereség még semmit sem határoz, s hogy Ausztria minden bizonynyal ismét visszafoglalja minden elvesztett posztóját, visszafoglalja még hatalmasabban, mint előbb, Németországbani befolyását is. Kivánnók, hogy ez megtörténjék; de bizonyosnak épen nem mondhatjuk, sőt tekintve a jelen körülményeket, még kétesnek is tarthatjuk.

Az ily állapot elégséges indok, sőt ösztön arra nézve, hogy gondolkodjunk arról, minő politika leend Ausztriára nézve a legüdvösebb, ha az említett föltevés bevégezett, megváltozhatlan ténynyé válandának. Ausztria eddig kitűnőleg német politikát üzött; ezt tette nemcsak sajátlagos német tartományában, hanem másutt is. Hosszu idők óta a németesítés volt rejtegetett, vagy nyíltan bevallott törekvése; nem egyszer tette ezt kényszer eszközökkel. Az alkotmánytalan eljárás mellett Magyarországnak ez volt egyik gyakori oka az elégedetlenségnek. E törekvés maradványaitól most sem szabadultunk meg egészen.

Ha az ily politika eddig is helytelen és céltevesztett volt, valóságos képtelenséggé válnék akkor, ha Ausztria Németországból kiszorítottának. E kérdés a jelen háboru folyama alatt nemely, különösen félhivatalos lapokban, habárcsak érintőleg, már fölmerült. Eltakartan avval szeretnek fenyegetőzni e lapok, hogy Ausztria, ha Németországból kiszorul, szláv állammá válhatik. De tudjuk, hogy némely szlávok törekvése erre is van irányozva. Mi ily politikában Ausztriára nézve még nagyobb veszélyt látnánk, mint az eddigi német politika volt. Messze vezetne ezen állítást részletezve, történeti és ethnographiai adatokkal indokolni, csak azon meggyőződésünket fejezzük jelenleg ki, hogy Ausztria ily politikai rendszer mellett nem állhatna fenn sokáig.

Már maga a történet egy biztos irányt jelöl ki a Habsburg-Lotharingiai uralkodó haznak, melyen haladva nemcsak hatalmát teljesen fönn tarthatja, hanem a dicsőségnek és befolyásnak eddigelé alig tapasztalt fokára emelkedhetik. Ezen irány a kitűnőleg magyar politika követése. A magyar nemzetnek soha sem volt törekvése oly politikát segíteni érvényre, mely által ő más az, ausztriai monarchiához tartó tartományokra néán tulsulyt gyakoroljon. Nem is erről van szó most sem; hanem csak arról, hogy az Uralkodó ha almának legnagyobb súlyát a magyar államra helyezze, s a magyar állam foglalja el a Fejedelem címében is a megillető diplomatiiai helyet. Ily eljárás nem is volna experimentálás, mert az már történetileg is meg van próbálva, de tekintve

a cikkünkben föltételezett helyzetet, helyesebbet biztosabbat nem is találunk.

Arad, július 16.

(T.) Ausztria ma a legszerencsétlenebb s elhagyatottabb állam egész Európában! E néhány szóval az egész helyzetet jeleztük; szerencsétlen, mert a csonka német szövetség ígért segélyén kívül még egy Napoleonban is bízott, — elhagyatott, mert csak ily rémitő veszteségek után látja be kormánya, hogy mindenikben csalódott, s ma egyetlen jelentékeny hatalom sincs, melynek tettelegis támogatására számíthatna. Mintha csak Ausztriának a francia fegyveres támogatásra alapított illusióját akarta volna III. Napoleon egy csapással semmivé tenni, jelenteti a legújabb „Moniteur“-ben, hogy a viszony közte és a porosz király közt most is a legszívelyesebb; a többi pedig, hogy „a közvéleménynek az alkudozások menete iránti türelmetlenségét lecsillapítandó, mondja, az alkudozások az előhaladás útján vannak, — csak pusztá phrazis. Hisz még az eddig Ausztria iránt oly barátságos indulattal viseltetett „France“ is arról következőleg nyilatkozik: Ezen jegyzék a Francia- és Poroszország közötti jó egyetértést jellemzi. Ugy látszik, hogy ezen egyetértés Ausztriát az utolsó reménytől is megfosztja. A helyzet, mely számára Németországban ily eseményeket teremtet, Ausztriának kevés reményt enged arra, hogy a porosz kapzsiságnak ellenállhasson. — A párisi péntekesti lapok már szinte jelentik, hogy a francia közbenjárás teljesen meghiusult, sőt hogy Francia-, Olasz- és Poroszország meg egyeztek arra nézve, minő javaslatokat tegyenek Ausztriára nézve, s hogy Ausztriának a német szövetségből való kizárása ama három hatalom közt elhatározott dolog. Ausztria — mondják — saját erejére, szívósságára van utalva, s legyen elhatározva vissza nem ijedni a legóriásibb erőfeszítésektől sem, hogy európai nagyhatalmi állását megtarthassa. —

Hasztalan írja ilyenek után a „Moskauer Ztg.“: Oroszország nem óhajtja az európai egyensúly megváltoztatását. (Elhisszük.) Oroszország nem tekinthetne úgy mint azelőtt Ausztria s Poroszországra, ha ezek Franciaország eszközeivé lennének. Ausztria legyőzete felbontja az európai egyensúlyt. (Tudjuk azt az ő okoskodása nélkül is.) Poroszországnak éjszaki Németországban való tulhatalma nyugtalanítja Oroszországot. (Tessék hát megakadályozni.) Oroszország békeszeretete még nem azt bizonyítja, hogy Oroszország közönyös. (De az ilyen pusztá hirlapi phrasisek sem bizonyítják az ellenkezőt.)

Legeredetibb azonban a „Mem. dipl.“ rejtett fenyegetőzése. Ha Olaszország — írja — még tovább is vonakodik Velencét Franciaország kezéből elfogadni, hanem azt meghódítani akarja, ekkor Velence átengedése fölött az általános szavazat fog dönteni, s nem marad ez esetben más hátra, mint „vagy Olaszországba kebleztetik be Velence, vagy pedig (halljuk!) köztársasággá alakittatik!“

A közvéleményt eddig azon félhivatalos reménnyel biztatták, hogy Velence átengedett s a déli hadsereg az éjszakival egyesített fog. Az sem igaz. Maga Albrecht főhg mondja csapataihoz intézett búcsujában, hogy a déli hadsereg egy része a várnégyszög védelmére marad Olaszországban, s különben is jelentik a tudósítások, hogy Cialdini folytonosan előnyomul, a hadmiveletek a legnagyobb erélyvel folytattatnak. Cialdini Paduát megszállta. Az osztrákok Tyrolt és Istriát kénytelenek védelmezni. Tehát az osztrák hadsereg ismét két részre szakadni s két oldal felé harcolni kénytelen. Valóban igen, igen szomorú kilátás.

Mult számunkban jelentők, hogy Görögország felől veszély fenyegeti a portát; most meg Montenegro kívánja Törökországtól a montene-

gri terület kiürítését Novoselloval szemben, továbbá Visotizza erődjének és a legutóbbi hadjárat után épített törzsváraknak lerontását. A cettinjei szerződésben a montenegróiak törökországi birtokát illető cikkének kivételét s Hafiz bey helyettesítését más biztos által. — Innen magyarázható, hogy a porta mégis beleegyezett Hohenzollern hg elismerésébe.

Tudósítások a csatatéerekről.

Éjszaki csatater.

A porosz főparancsnokság az itt következő kiáltványt intézte Csehország lakosaihoz:

„Lakosai a dicső cseh királyságnak! Azon háboru következtében, melyet Ausztria császára óhajtásunkkal ellenkezőleg idézett elő, nem mint ellenségek és hódítók lépünk hazátok földre, hanem történelmi és nemzeti jogaitok tiszteletének teljes érzetével. Nem háborut és pusztítást, hanem barátságot és kiemelést ajánlunk az ország minden lakosainak, rang, valás és nemzetiségbeli különböztetés nélkül. Ne hallgassatok elleneink és rágalmozóink afféle sugalmazásaira, hogy ezen háboru mi hódítási vágyból idéztük elő! Ausztria kényszerített minket a harcra az által, hogy a német kormányokkal reánk akart rohanni; de semmi se lehet szándékainktól távolabb, mint a ti önállóságra s szabad nemzeti kifejlődésre törekvő jogos vágyaitoknak útját állani.

Méltó figyelembe véve azon sok csaknem legyőzhetlen áldozatot, melyeket a jelen háboru előkészítéséhez már megvett rajtatok a császári kormány, távol legyen tőlünk újabb terhet róni reátok; azt sem kívánjuk mi senkitől, hogy meggyőződése ellen cselekedjék, — nevezetesen tisztelni, becsülni fogjuk mi a ti szent vallástokat, — hanem a nyílt ellenszégűlést el nem tűrhetjük; és kiváltképen az alattomos árulást büntetjük szigoruan.

Ha barátságosok lesztek irántunk, csak barátaikat s nem ellenségeiteket fogjátok bennünk megismerni. Kiváltképen eszelen dolgot cselekesztek azzal, ha lakásaitokból elszaladtok s a felfogatásnak hagyjátok azokat martalékul. Sokkal jobban teszitek, ha bevárjátok a katonákat s barátságosan egyezkedtek velök az élelmi szerek iránt, melyek elkerülhetlenül szükségesek. A katonai parancsnokok ez esetben nem fognak tőletek többet kívánni, mint ami elkerülhetlenül szükséges, s vagyontokat védelmezni fogják, amit elfutástok által rablásnak és prédának tesztek ki.

A többit teljes biztossággal a seregek urára bizzuk! Ha hogy a mi igaz ügyünk győzni fogna, akkor talán a csehek és morvák számára is elérkezne az azon pillanat, amelyben nemzeti kívánságaikat, mint a magyarok, megvalósulva láthatják.

Akkor pedig kedvező csillagzat vesse meg örökre szerencséjöknek alapját!

A porosz főparancsnokság.

— Mint a „Militärische Zeitung“ írja, a poroszok három nagy hadoszlopban nyomulnak előre, egyik Olmütz ellen megy, a más kettő Brünnön és Iglaun át alsó Ausztria felé. Brünn 12-ke óta a poroszok megszállva tartják.

Lundenburg, jul. 13. Hiteles tudósítások szerint ma reggel óta a porosz előőrsek Raigernben állanak, egy vasuti állomásnyira Brünn és Lundenburg között. — Csak oly csapatok vonulnak még itt át, melyek Krems és Stockerau felé fognának indittatni.

Az „Ost d. Post“ írja:

„Azon hadi tanács, mely pénteken tartatott, hihetőleg dönteni fog a legközelebbi napok sorsa fölött. E haditanácsban gr. Mensdorff jelentést tett az éjszaki hadsereg állapotról; Albrecht főhg és John altábornagy pedig a déli hadsereg erejéről és azon időpontról, melyben az Bécsbe megérkezhetik. Hogy mit határoztak, azt természetesen a legmélyebb titok fedi.“

A déli hadseregből az egyik (Hartung-féle) hadtest már megérkezett Bécsbe. A grázi „Telegraf“-nak Bécsből távirják, hogy a Gahlenz-féle X. hadtest Komárom felé indittatott.

Berlin, jul. 12. (Párison át.) Hivatalosan jelentik, hogy Manteuffel tük előhadának sikerült a Saalen átkeletre kiküldeni. A bajorok veszteségei nagyok. A poroszok veszteségei nem jelentékenyek.

Mecklenburg és Oldenburg hadjuttalékai ma indulnak el a csatatéere.

Olmütz, jul. 14. A poroszok ma délben Proszmitzba bevonultak; egy dandár holnapra bejelentett. A posta s távirjai közlekedés megszűnt. — Komotau és Teplitzbe szinte bevonultak.

Az „Ost d. P.“ írja jul. 14. A poroszok Ungarisch-Hradisch Morvaországban megszállták; ezzel Olmützet Bécsből elvágni szándékoznak. Lundenburgba még nem vonultak be, az elsánczolva van, s azt előbb ostrommal kell bevenniök.

Mannheim, jul. 14. A poroszok ma Koburgot megszállták. Tegnap Lohrnál a Majnán átkeltek.

A bajor hadtest megveretvén, a Majna balpartján menekül vissza, s Würzburgot igyekeznek fedezni. Egy porosz hadtest közeledik, s jobb szárnyát Gmündenig kiterjesztette.

Déli csatátér.

Alapítatlan a hír, mintha Cialdani a Pón visszament volna.

Az „Italie“ írja július 9-ről: „Olasz Tiról, melynek fővárosa Trient, ép úgy részét képezi Olaszországnak, mint Toscana és Piemont. Tiról Olaszország kapuja, onnét rontottak be mindig a németek a félszigetre. A míg Tirol nincs kezünk között, Olaszország nem lesz biztonságban. Megengedjük, hogy Triest és Istria kérdése, fel nem adatván, csak fentartassék. A mi Tyrolt illeti, a békeelőzetek közé, átengedése, mint feltétel „sine qua non“ veendő fel, s minden fegyverszünet előtt elfogadandó.

Florenz, július 12. Tegnap csata volt a mozgó nemzetiség két hadoszlopa és az osztrákok között Leprese-nél a Stelviön.

A „Wiener Abendpost“ írja: A Velenczében álló osztrák hadsereg nem érezte magát hivatottnak, hogy a francia tartományá vált lombard-velencei királyságot védje, és csak a várakat tartja megszállva a békefeltételek pontos teljesítésének zálogául. A mint ezek szerint Velenczéből visszavonul, sietve ntána nyomul a piemonti sereg, hogy a császári csapatok által elhagyott vidékeket megszállja. Miután az osztrákok a Pó melletti erődítéseket légbe roptatták, és az Adigén levő vaspályahidat szétrombolták volna, a piemontiak tegnap átjöttek az Adigén, és a montagnai utó Monselici és Padova felé nyomultak, hova, hirszerint, már ma megérkeztek. Hadseregünk a Padova és Mestre közti vasutat szétrombolta, a Ponte di Brenta melletti hidat szétszedte és a trevisoi uton lassan hátrál, hogy valószínűleg a Piave mentében állást foglaljon. Az olaszok lassan utána nyomulnak és holnap vagy holnapután Mestre előtt lesznek. Az olasz derékhad szintén átjött a Minción, és a várnégyszög ostromához készül; Legnano ellen már megkezdtek a tüzelést. Mondják, hogy a hajórajt még Pora előtt van és Velencze elé fog menni, hogy ezt tengerrel és szárazról is ostrom alá fogják. Egy más bécsi lap azt mondja, hogy Velencze katonai főnökévé Rajner főherczeg neveztetett ki.

Brescia, július 10. Ma reggel az osztrákok nagy kémszemlélt tartottak tüzérsggel, együtt Lodroneál, az önkénytesek szuronyal üttek vissza Azzon tulig, melyet az önkénytesek megszállottak. Garibaldi sebe miatt kocsin jelent meg a harcban.

Utólagos tudósítások jelentik, hogy Rovigoból kimentek az osztrákok, és ott hagyott ágyúikat beszegeztek.

Brescia, jul. 10. Ricasoli b., miniszterelnök, ma Garibaldihoz utazott.

A „Fremd. Bl.“ úgy értesül, hogy azon osztrák csapatokhoz, melyek már Velenczét elhagyták, parancs érkezett, hogy megálljanak. Az olaszok ugyanis tovább harcolnak Cialdini haditerve szerint, mely a várnégyszög megkerülésével támadásra készül a déli sereg ellen. Poroszország szintén folytatja a harcot. A fegyverszünet egyik részen sem jött létre.

Utolsó pósta.

Arad, július 16.

A poroszok előnyomulása a Duna felé, mint az egyes tudósításokból kitünik, 3 csapatban történik, melyek Bécs falai alatt egyesülnének.

Az egyik csapat, melynek eleje legjobban előhaladott, már átlépte az alsó-ausztriai területet és Stockerauig, Bécestől két órányira nyomult előre. Hollabrunn és Stockerau között (Schönberg mellett) Gablenz tegnap megküzdött velök. Az eredményről még nincs tudomásunk. A második csapat Brünn táján van, mely városba e hó 13-án 40000-nyi sereggel bevonult. Ennek előcsapatai is jóval előbbre vannak már, s egyes osztályaik az összeköttetést Olmütztzel akarják megakadályozni. A harmadik csapat Weiskirchen felé Olmütznek halad.

Egy magyarországi német lap hallja, hogy a frencsmagyar főispán a helytartótanácsnál kérdést tett az iránt, vajjon azon porosz csapatoknak, melyek Biala-Bielitzből jöve a podolini szoroson az említett megyébe törtek volna be, szolgáltatasson-e zabot? E hír megerősítésre vár.

Pétervárról írják, hogy Oroszország a legszigorubb semlegességet fogja megtartani a jelen német bonyodalmakkal szemközt. A cholera Oroszországban veszélyes mérvben növekszik.

Mint Bukurestből írják, az oláhok már unni kezdik német fejedelmeket s erős párt létezik, mely tőle szabadulni akar.

Vegyes tudósítások.

* Mint biztos forrásból értesülünk, ő Felsége f. hó 7-én tett legmagasabb elhatározására esendő unjonzilleték önkénytesek által fedeztethetőség azon megjegyzéssel, hogy az önkénytesek kiállítására f. év augusztus 15-ig esz közzölte. Mint továbbá halljuk, ezen legfelsőbb intézkedés keresztülvitele céljából a város polgáraiból bizottságok fognak alakíttatni.

* Rotter János magán reáliskolájában a nyilvános vizsgálatok már elkezdődtek s naponként délelőtt 8 órától fél 11-ig egészen f. hó 25-ig folytatottatni fognak. E hó 28-án délelőtt lesz az általános nyilvános vizsgálat. Szülők s az ifjúság barátjai a vizsgálatokon szivesen látatnak.

* Széphegyi Teréz k. a. hangversenye a színházban mult szombaton megtartott. Nem lehet föladatunk a hangversenyről részletes és beható bírálatot írni, mert mindenekelőtt a czélt kell szemünk előtt tartanunk, melynek érdekében a hangverseny rendeztetett. E miatt a művészi dolgokról csak futólag emlékezünk. — Széphegyi Teréz k. a. a pesti nemzeti színházi conservatoriumnak volt növendéke, jelenleg pedig az ottani nemzeti színháznál szerződött tag s pár kisebb önálló szerepben is föllépett már. Hangja erős és egyes fokozataiban sok kellemmel bír; mint észre lehetett venni, iskolája is eléggé alapos és jó. Ha tanulmányában anyi szorgalmat és kitartást tanusít, mint eddig, s ha e mellett alkalma leendő routint is megszerezni, kiválóbb helyet foglalhat el az énekművészet terén, melyen már is szép haladást tanusít. A nagyon szép számmal összegyűlt közönség ösztönző tapsokkal fogadta őt és kísérté minden előadását, némely darabot ismételnie is kellett. A többi közreműködők, mint Szalay M., ki szép haladást tanusított, Neidenbach Klementina k. a. (hegedűn

játszik), Schreier, Haas és Pichler urak (zongorán) szinte a közönség tetszése kíséretében oldották meg föladataikat; a dalárda is kapott tapsokat, de mi a hangok kissé fátyolozottaknak, hogy ne mondjuk, rekedteknek, találtuk. — A jövedelem mennyiségéről még nincs tudomásunk.

* Mint bécsi lapok írják, Császárné ő Felsége többszörös hangos zokogásban tört ki, midőn Bécsből elmenele alkalmával felséges Férjétől elbúcsúzott. A koronahg és Gizella fhgnő szintén hangosan sirtak.

* Menyházáról, július 12-kéről írják nekünk: Az „Alföld“ július 11-ki számában közöltetted egy czikk menyháza furdöröl. E czikk a furdöröl idény kezdetéről sok igazat foglalt magában, a midőn t. i. a vendéglős sem a körülményeket, sem a vidéket annyira nem ismerte; most azonban, mint furdöröndégek ösztönöztetve érzézzük magunkat a nagy közönséggel tudatni, hogy Menyháza furdörölhelyiségben végző 16 szoba, a körülményhez képest tisztán bebutorozva, van egy felállított gyalogposta, ki naponként Sebesbe jár, a vendégek kényelmére leveleket visz és az, a ki egyszersmind naponta a „Pesti Naplót“ és az „Arad Zeitung“ című német lapot hozza ki, és f. hó közepétől az „Alföld“ lap is járatik. A mi a vendégek ellátatását illeti, mióta a vendéglős a vidék körülményeivel bővebben megismerkedett, és így a megkívántatokat is könnyebben beszerezni képes, — e részben sem lehet most már panasz, annál inkább, mert némely hiányok olyanok, hogy rajtok csak a tulajdonos segíthetne nagyszerű áldozatokkal.

* A „Wanderer“ föntartja a miniszterválságra vonatkozó hírt, s azt mondja, hogy e válság ez órában éles jelleművé lön. A jelen miniszterium megmaradása már csak rövid időre van számítva. Ugyanezen lap hallja, hogy a császárnak a főhadiszálláson leendő elutazását egy, a helyzetet megvilágosító manifestum fogná rögtön követni. Ö fölsége, mielőtt Magyarországba jőne, a főhadiszállásra fog menni. — Bár a jelzett manifestumban a politikai fordulat is határozottan jeleztetnék! Im, a poroszok a politikai fegyvert is fölhasználják, mint ezt a csehországi proclamatio tanusítja. Mért nem lehetne e leghatalmasabb tényezőzt nálunk is fölhasználni? A népek ohajtva várják ezt.

* Hogy mily példátlan rossz volt az eddigi háboruban az osztrák csapatok vezénylete, azt nem szükséges újabb kiemelni. De az is érdekes adat a szomorú valósághoz, a mi a „Nür. Corr.“-ben olvasunk. E lap írja: „Clam-Gallas különösen a jicsini ütközet alkalmával tünt ki, páratlanul oktan dispositiói által. Katonái már három nap óta nem ettek volt semmit, és a csapatok töltések nélkül vitettek a vágó-hidra. Egész ezredek állottak a legiszonyabb golyózáporban a nélkül, hogy ott a vezényszó másképp hangzott volna, mint: itt állni, kitartani. Természetes, hogy ily módon egész sorokat lövöldözött le az ellenség a legkényelmesebben. A Khevenhüller ezredet egy pocolyának vezettek, melyben az egész ezred védtelenül leövetett. A 18. sz. vadász zászlóalj több órahosszat a 33. sz. (magyar) gyalogezredre lövöldözött. Csak reggel vették észre a tévedést. A Gyulai-ezred egy mo-csárba szorítottat, hol az egész ezred részt a vízbe fult, részint pedig leövetett. Csak a zászlótartónak sikerült magát és a zászlót megmeuteni. E tények nem szorulnak commentárra.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. július 16-án.

5% Metalliques	54.25	Hitelintézet	136.50
Nemzet kölcsön	61.25	Váltó Londonra	134.-
1860. évi kölcsön	73.-	Ézüst	12.8-
Bankrészevény	654.-	Arany	6.34

Felelős szerkesztő: Környei János.

H I R D E T É S E K.

1157.

Galyfa eladás.

A ménesi államjóság tisztartósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a harkályi kir. kincst. uradalmi erdőb n nagyobb mennyiségben találtató galyfa f. é. augusztus 5-én reggeli órákban közárverés útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés, de felsőbbi jóváhagyás fentartása mellett eladatni fog.

Venni szándékozók 10% bánompénzzel ellátva sziveskedjenek a harkályi hid melletti k. k. erdőcsőzsi laknál megjelenni. Kelt Paulison július 13-án 1866.

479-1.3

Arverési hirdetés.

Özv. Vásárhelyi Jánosnének Mihályov György hátsáka ellen 12 frt 60 kr. o. é. tőke és járuléka erejig folytatott végrehajtási ügyben bíróság lefoglalt és o. . . . 100 ftra becsült Gája külvárosi 415. sz. a. ház és bertelek, nemkülönbön 300 ftra becsült 4085. sz. a. és 1188/a helyr. számok alatt fekvő földek Arad sz. k. város törvényes mint telekkönyvi hatóság f. é. . . . 01. sz. a. végzése folytán f. é. júliushó 23-án délutáni 3 órakor az aradvárosi telekkönyvi hivatal helyiségében tartandó 3-ik árverésen el fog adatni. — Mire venni szándékozók bánompénzzel ellátva azzal hivatalnak meg, hogy a megállapított feltételek alólírtánál eleve betekínthetők. Kelt Aradon július 13. 1866.

Prohászka Ferencz, végrehajtó tanácsnok.

669/1866. P. 482 1.3

Arverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint a világosi árvtárnak Dobos Demeter és neje Stán Anna elleni 159/74 frt és 171 frt három rendű árvtári követelése miatt alperesek ingatlanai u. m. ó-világosi tjt. 832. sz. a. jegyzett 240 ftra becsült ház, bertelek, 300 ftra becsült 1/4 külállományú föld, 10 ftra becsült kert, egy a. h. r. 10718., 11257-59., 11407. és 11409. sz. a. jegyzett 1800 ftra becsült szőlők, mindenkor d. e. 9 órakor Ilomán-Világos községánál 1866. évi augusztus 24-kén becsáron felül vagy becsáron, mi ha ekkor meg nem ígértetnek, ugyanazon évi szeptember 28-án becsáron alul is végrehajtási árverésen el fog adatni. Az árverési feltételek a világosi járás főszolgabíróságnál megtekinthetők. Galsa 1866. július 4.

Sorbán István,

m. esküdt m. végreh. bíró.

472-2.3

Arverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint Aradmegye t. törvényszékének f. évi május 24-én 2549. sz. a. végzése folytán, a glogováci árvtárnak 454 frt 60 kr. tőke s járuléka kieligítése miatt Lorenz József örökösei és Hartman Borbála glogováci lakosok ingatlan-sága és pedig a glogováci tjkönyv 47. sz. a. felvételt és 1100 ftra becsült beltelkes ház, a f. évi augusztus hónap 13. napján becsáron, egy f. évi szeptember hónap 13. napján becsáron alul is, mind. nkor délelőtti 10 órakor Glogovác községánál, végrehajtási árverésen el fog adatni. Az árverési feltételek alólírtánál megtekinthetők. Kelt Aradon július 12-én 1866.

Raskó István,

t. szolgabíró.

1312/1866. törv. 486-1.3

Arverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint Aradmegye t. törvényszékének f. évi ápril 30-án 2330. sz. a. végzése folytán, a glogováci árvtárnak 526 frt 27 kr. tőke s járuléka kieligítése iránt Baumstark András és Reisz János glogováci lakosok ingatlan-sága és pedig a glogováci tjt. 269. és 559. szám alatt felvételt és 250, a második 100 ftra becsült két beltelkes ház f. évi augusztus hó 13. napján becsáron, egy f. évi szeptember hó 13. napján becsáron alul is mindenkor délelőtti 9 órakor Glogovác községánál, végrehajtási árverésen el fog adatni. Az árverési feltételek alólírtánál megtekinthetők. Kelt Aradon július 12-én 1866.

Raskó István,

t. szolgabíró.

476-1.3

Arverési hirdetés.

Laporte Jánosnak néhai Kerbaltá Gyth kiskorn örökösei ellen 229 frt és járuléka erejig folytatott végrehajtási ügyben alólírt törvényszéknek 1865. deczember 16-án 1547. sz. a. kelt végzéseivel a 231 ftra becsült arad-sarkadi gödörécei f. a. a. házra, valamint 3354 ft. 66 kr-ra becsült aradbelvárosi ráczutczai 11 sz. háza rendelt árverési foganatosítása a mai napra 562 sz. a. hozott végzéssel elrendeltetés első árverési határidőül f. é. augusztus hó 7-nek második árverési határidőül f. é. szeptember hó 11-nek délutáni 3 óráig tuzetik ki az aradvárosi telekkönyvi hivatal helyiségében. Venni szándékozók azzal hivatalnak meg, miszerint a bánompénz a becsár utáni 10% s többi feltételek pedig az aradvárosi telekkönyvi hivatalban mindenkor betekínthetők. Aradon június 30-án 1866.

Arad sz. kir. város törvényszéke,

m. telekkönyvi hatóság.

5679/1866. szhoz. 481-1.3

Hirdetmény.

A tekintetes kir. itélő táblának folyó évi 11.696. szám alatti határozata folytán folyó évi 3135. sz. a. elrendelt gróf Hadik Gusztáv-féle szemlái birtoknak elárveretése megtartható nem lévén, erről árverelni szándékozók, úgy jelzőlogos hitelezők és egyéb érdekeltek értesítetnek. Kelt az Aradon 1866-ik évi július 11. tartott Arad megyei polgári törvényszéki ülésből.

Ifj. Szerb Tivadar,

t. aljegyző.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad, 1866. Noymtatja s kiadja Réthy Lipót. (Főter, a t. Minoriták zárdájával szemben.)